

EL 75 PER CENT DELS CLIENTS SÓN HOMES

El 'show' del sexe al 'peep'

La ciutat de València té, des d'aquest estiu, un nou establiment sexual. Amb el nom de «peep show», es regeix per la màxima de «mirar i no tocar» i ha despertat una gran expectació entre els incondicionals del sexe solitari.

Remei Blasco

Al sex li van afegir el *shop*. Ara, al *shop* li han afegit el *peep*. El resultat, una botiga de sexe. Per a uns, sexe dels horrors i per a uns altres, sexe dels plaers. Cinc joves, que fan tota la pinta d'estar servint a la pàtria, són a la porta del primer *peep show* que funciona a la ciutat de València. Miren a dreta i esquerra com aquell que té por a l'ombra de la moral i, després de comprovar que ningú els observa, s'endinsen en la caixa de les passions ocultes. A primera vista, sembla que l'ombra de la moral s'ha quedat al carrer, però quan arribe el moment de penetrar en les cabines, repetiran el ritual.

Una ullada i, com qui no vol la cosa, ja estan a punt de començar. L'actitud d'aquests soldats no és excepcional. Des

que el *peep show* va obrir les seues portes, a començament de juliol, curiosos, *voyeurs*, morbosos i altres espècies, han fet el mateix: obviar la mirada atenta de veïns i vianants per justificar la recerca de noves sensacions.

La façana és, tal com dicta la legislació vigent, discretíssima. No hi ha ni rètols intermitents, ni escaparates, però la decoració interior és prou explícita: revistes pornogràfiques, estimulants i retardants sexuals, vibradors, nines inflables i altres artefactes libidinosos pretenen encendre la passió dels clients. De vegades, ho aconsegueixen; d'altres, tot és queda en una bona intenció.

Sexe de cabina

La moda del *peep show* prescindeix de la comoditat d'un bon catre i fa de les cabines el paradís eròtic per excel·lència.

Roberto Mirasol, gerent del «peep».

A València hi ha 25 cabines, 12 de vídeo i 13 de sexe en directe. Els clients se'n cuiden, de no ser observats abans d'assolir aquell metre quadrat d'espai, i el que fan

a dins només es pot intuir. El gerent del *peep*, Roberto Mirasol, s'entesta a dir que «l'objectiu del públic no és masturbar-se», però qui més qui menys té aquesta paraula al cap.

L'oferta pornogràfica permet sintonitzar 12 pel·lícules diferents, entre les quals hi ha la més variada gamma de pràctiques sexuals, la zoofília inclosa. La bèstia més preada és el cavall, però també hi ha víbres amorrades al piló i *marilins* en zel, que en suport magnètic adeliten el personal. Quan acaben, n'hi ha que canvien la cara d'ametlles amargues per un somriure complaent. D'altres, ixen més fastiguejats del que han entrat. Al cap i a la fi, és qüestió de gustos.

A vint duros el minut

Si l'únic mòbil que us ha portat a un *peep show* és la xafarderia, en tindreu prou amb 100 pessetes. Però, si les vostres pretensions van més enllà, podeu gastar-vos-hi una fortuna. Tot depèn del temps que necessiteu per a satisfer la vostra avidesa sexual.

Ningú es creu ja que això de masturbar-se comporte, necessàriament, la caiguda del cabell, morir a mans de Satanàs o qualsevol altra desgràcia física.

Aquest missatge és d'una altra època i d'una altra generació. Però, la moral, ¡ai, la moral!, continua fent del sexe negoci i encara són molts els que paguen factura per donar-se plaer, no perquè els en donen. L'administració, intransigent i repressiva, veu amb mals ulls els *peep shows*, i les dificultats per muntar un negoci d'aquests són moltes.

Segons Roberto Mirasol, «a més de no poder col·locar rètols lluminosos, ni poder exposar els nostres productes al carrer, la legislació ens discrimina respecte als altres establiments públics. Mentre a un quiosc o a un vídeo-club qualsevol xiquet pot comprar revistes i pel·lícules pornogràfiques, al *peep* no poden entrar els menors d'edat. Em sembla bé que siga així, però la mateixa llei hauria d'aplicar-se als altres establiments».

Artistes

Vint cossos, no massa esvelts, van alternant-se en la plataforma giratòria que centralitza les 13 cabines del sexe en directe. El funcionament és idèntic al de les cabines de vídeo: per 20 duros es pot veure un minut de l'espectacle. El client veu els artistes, però els artistes no veuen el client, i així des de les

Client mirant-se l'espectacle.

3 de la vesprada fins a les 11 de la nit.

Nicky és un dels artistes del *peep show* de València. Té 46 anys i presenta un número heterosexual amb la que és la seua dona en la vida de cada dia, Suzy. Nicky i Suzy, l'un libanès i l'altra kuwaitiana, fan l'amor com qui es menja un bocata.

L'espectacle dura 10 minuts i en fan 8 cada dia. Pot semblar impossible, però Nicky assegura que per demostrar la seua virilitat tantes vegades no menja res especial. «N'hi ha prou amb una bona dosi d'imaginació. La meua dona, tot i que estem 24 hores al dia despullats, l'un enfront de l'altre, sap el que m'ha de donar en cada moment perquè tot funcione, altrament seria impossible».

No dubtem, de l'eficàcia dels estratagemes de Suzy, però hi ha una altra cosa que també motiva els artistes, els duros.

Encara que els propietaris del *peep show* no faciliten xifres, EL TEMPS ha pogut saber que el sous oscil·len entre les 20 i les 30 mil pessetes diàries, i tots sabem que els diners fan miracles. Els artistes qualifiquen d'art el seu espectacle, i volen que el client ho veja així, però reconeixen que treballen per la pela. «No m'agrada gens que em miren mentre faig l'amor, però no tinc res millor per guanyar-me la vida». L'etern impossible de la conjunció entre allò artístic i allò material. És la paradoxa d'aquest nou estil sexual. □